

## ŽALÁŘ

FAUST

*se svazkem klíčů a svítilnou u železných dveřík*

Už dávno jsem zapomněl, co je to hrůza, a náhle  
mě obešla! Vyvěřela z hlubiny lidství! — Dál!  
Tudy! Dál! Váháním přivábíš smrt!

*Uchopí zámek. Zevnitř zpěv.*

Má matka dorota  
mě zabila, co dál!  
Můj otec ničemník  
kostičky ohryzal,  
i sestřičku mám,  
šla s kostmi až tam,  
kde zem je jako led.  
Nyčko jsem ptáček, nevím kam  
odletět, odletět!

FAUST

*zachvěje se, zavrtává, pak se vzhopí a odemkne; je slyšet,  
jak zatínčí okovy a zapraská sláma.*

MARKÉTKA

*snazí se ukryt na lážku*

Běda! Běda! Přicházejí. Jak jsi trpká, smrti!

FAUST

*potíchu*

Bud' zticha, vyvedu tě na svobodu!

*Chopí se řetězů, aby uvolnil pouta.*

MARKÉTKA

*brání se*

Jdi pryč! Vždyť je půlnoc! Přece můžeš, kate, počkat  
ještě chvíli, ještě do svítání!

FAUST

Dovol mi ...

90

MARKÉTKA

*svíjí se mu u nohou*

Nech mě žít! Slitování! Vždyť jsem ještě mladá!  
Já jsem byla krásná, ale chudá. Chudá mladá  
dívka. Podívej se, kvítí! Podívej se, věneček! Můj  
věneček! Měj slitování! Copak jsem ti zlého  
provedla? Co živa jsem tě neviděla!

FAUST

Mluví z cesty. Sotva s ní co pořídím.

MARKÉTKA

Vidíš, pacholátko! Měla bych je nakojit! Víš,  
leželo tu, právě tady! Ode mě už dostalo pít. Ale  
vzali mi je. Povídají, že prý jsem je sprovodila ze  
světa, i písničky si na mě skládají. To přece není  
žádná pravda, tak jen končí jedna pohádka, to  
nezpívají o mně.

FAUST

*vrhne se k ní*

Markétko!

MARKÉTKA

*vzchopí se*

Kdo je? Slyším dobře? To mě volá on! On volá

90

91